

సోమయ్య తెఱి

ఒక ఈళ్ళో సోమయ్య అనే ఒక యువకుడున్నాడు. అతడు చాలా అందమయినవాడూ, చాలా తెలివైన వాడూ. అతనికి దిక్కూ, మొక్కూ, ఎవరూ లేనందువలన అతని మేన మామ. సోమయ్యను పెంచి పెన్నచేసి, తన కూతురు లలితనిచ్చి, పెళ్ళచేసి. తనకున్న రెండెకరాల పొలాస్తి, సోమయ్య చేత, దున్నించి, సాగు చేయించేవాడు, సోమయ్యచేతి చలవ వలన, ప్రతి ఏడూ పంటలు బాగానే పండుతూండేవి. ఇలా వుండగా. ఒక సారి సోమయ్య. పొలాన్ని సాగు చేస్తూ ఉండగా. యిదరు ప్రక్క పొలాల రైతులు, సోమయ్యకు కొద్ది దూరంలో నిలబడి, "అదేమిట్రా?.... సోమయ్యకి వసి పాట లేదా

ఏం? మేనమామ పొలాలను దుస్సుతూ కూర్చున్నాడు. అనఱ నాకు తెలీకడుగుతా, పీడికి ఏం చూసి పిల్లనిచ్చాడంటావ? పీకు తెలవడా ఏం పిల్లనిచ్చి పెళ్ళచేసే. తన పొలా తకు రైతుగా పదుంటాడని, ఎత్తేసి, పెళ్ళచేశాడు. అనఱ మొగడుగా పీఫికేమయినా హారుషముంటే, కనీ సము, పిరికెదంతయినా పొలా స్తుని సంపాదించునేవాడు." అన్నాడు రెండవ రైతు. అది విన్న సోమయ్యకి, పట్టరానంత కోపమూ, చెప్ప లేనంత హారుషమూ వచ్చింది. ఎలా గయినా, తనదీ, అన్న పొలాస్తి. ఆస్తినీ. సంపాదించుకోవాలని, అనుకునీ, అప్పటికప్పుడే, ఆ వూరి లఙ్గధికారి, ధర్మత్వుడు. వందెకరాల

మాగణిగల పెద్ద జమీందారు యింటికి వెళ్వడు. జమీందారుకు సమస్తారం చేసి. తను వచ్చిన వని చెప్పి, తనకు కావలసిన సహాయం అడిగాడు. అది విని. ఆ జమీందారు, కావాలంటే సీకు మూడెకరాల బంజరు భూమి యిస్తాను. ఆ భూమిలో పంటలు పండించుకోగలవా?" అని అడిగాడు. అది విని సోమయ్య శ్మీ రిచ్చెంది బంజరు భూమయినా పర్యాలేదు. నేను దానినే, కష్టవడి, సాగుచేసి, బ్రిహ్మందంగా. పంటలు పండించుకోగలను, నాదీ అన్నది, ఏదికెడంత భూమయినా, బంజరు భూమయినా పర్యాలేదు" అన్నాడు వినయంగా చేతులు కట్టుకుని అది విని జమీందారు, "శైరావ్సియువుకుడంటే అలా వుండాలి." అనీ సోమయ్యను మెచ్చుకుని, అప్పటికప్పదే.

మూడెకరాల బంజరుభూమిని సోమయ్య పేర రాపిచ్చాడు.

ఆ మరునాదు నుంచే సోమయ్య. తన పొలాన్ని కష్టవడి దున్ని సాగు చేసి. కాలువల ద్వారా నీళు రపించి. వరి గింజలు నాడుడం మొదలు పెట్టాడు. సోమయ్య వరి గింజలు నాటుతున్న సమయంలో, అక్కాలికి ఆ హూకంత టికి పెద్ద పేరు మోసిన జూదరీ, తాగు బోతూ, కట్టురోడి అయిన, రత్నన్న అనేవాడు వచ్చి. "ఎం సోమయ్య. బంజరు భూమినే, సాగుచేసి, పంటలు పండిచేస్తున్నావా? —...., వార్యా! వట్టువల అంటే అలా వుండాలి, సరేకాసి. పంటలు పండగానే. అని మా యింట్లో వడేసి, నీ కూలి తీసుకు పోయింది." అన్నాడు అని విని సోమయ్య ఆశ్చర్యపోయి, "ఎమిటీ? పంటలు

పండించి, నీ యంద్లో వడెమ్మారా, యాదీ మర్కొబగుంది, నా పొలాలను నేమ కష్టపడి సాగుచేసుకుని, పంటయ పండించుకుంటే, మధ్య నీ వెత్తన మేమిటయ్యా, వెళ్లు, వెళ్లు." అన్నాడు.

ఆది ఏని రత్నను, కోపంతో, "నన్నే వెళ్లు వెళ్లు. అంటావా, నేనెవరనుకన్నావు, యా హరికి పేరు మోసన కట్టురోదీని. అంతేకాదు, యా పొలానికి అధికారిని నువ్వు దున్నే యా పొలంనాది, నా పొలంలో పంటయ పండించునే అధికారం నీ తెవరిచ్చారు?" అన్నాడు,

"ఈ పొలం నీదేం కాదు. దీనిని జమీందారుగారు, నాకు డానముచేసారు. కావాలంటే అడుకోగైపోయింది." అన్నాడు శైర్యంగా.

"నా పొలాన్ని దానం చేయటానికి వాడెవడు. మర్యాదగా నా పొలాన్ని నాకు వదిలేస్తావా, లేక పండిన పంటలో, సగం భాగము యస్తావా?" అదిగాడు రత్నను గట్టిగా. సోమయ్య కొంచెం సేపు ఆలోచించి, "సరే నీకు పంటలో సగం భాగము యస్తాను. యప్పుడే చెప్పుకో. నీకు పంటలో ఏ భాగం కావాలి? పైభాగమా? క్రింది

భాగమా? ఏ కావాలి?" అన్నాడు తన బెదిరింపులు సోమయ్య లొంగి పోయాడని, సతోషించి, రత్నను కొంచెం సేపు బాగా ఆలోచించి. "నాకు క్రింది భాగమే కావాలి. నువ్వు పైభాగము తీసుకో?" అన్నాడు. అది వినీ సోమయ్య సరే నన్నాడు తర్వాత వరి విత్తనాలు వేసి. పంటయ బాగా సమృద్ధిగా పండించి. పై భాగమంతా తన తీసుకునీ, క్రింది భాగమంతా, అంతే క్రింది భాగమలో ఉండే ప్రేక్షను మాత్రము తీసి, కుప్పగాచేసి రత్నను యింటికి పంపాడు, అది చూసి రత్నను మండిపడి, వెంటనే సోమయ్య ఇంటికి వరుగు, వరుగున వచ్చి "సోమయ్య, యాది వ్యాయమేనా? పైభాగంలో ఉండే వరి పంట అంతా నువ్వు తీసుకుని, క్రింది భాగంలో ఉండే ప్రేక్షను మాత్రము నాకు యస్తావా?" అన్నాడు కోపంగా.

"అదేమటి రత్నన్నా? అనాడు నువ్వు కోరుకున్నదేగా యచ్చాను.... మధ్య నా తప్పేం ఉంది? పోసి. యా సారి ఏ భాగం కావాలో ముండే చెప్పుకోయి?" అన్నాడు మర్యాదగా. రత్నను మక్కు, తన తెలివినంతా ఉన యోగించి, భాగా ఆలోచించి, ఖూసా

నకు పైభాగం కావాలి" అన్నాడు సోమయ్య. యాసారి కూడా 'సరే' ఆన్నాడు. తర్వాత సోమయ్య చెరుకు వంట వేళాదు. చెరుకు వంట కూడా బాగా నమృద్ధిగా వందింది. తర్వాత సోమయ్య పైభాగమంతాకోసి, కుప్పగా చేసి, రత్నన్న యింటికి వంపాదు. క్రింది భాగమంతా, ఈను తీసుకున్నాడు. రత్నన్న తనకు వచ్చిన, భాగాన్ని చూసి, మందిపది, షట్టి సోమయ్య దగరకు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. "మిటి, సోమయ్య? యింత అన్యయం చేశావు? నకు చెరుకు గదలకు, పైన భాగంలో ఉండే ఆకులనుమాత్రం వంపించి, నువ్వు క్రింది భాగంలో ఉన్న చెరుకు వంట అంతా తీసుకుంటావా? ఏకు కొంచెమయినా న్యాయం ఉండా?" అన్నాడు కోపంగా. అది

విని సోమయ్య. "యిందులో నాకపైం లేదు. నువ్వే పైభాగం కావాలని కోరావు." అన్నాడు విదానుగా. "అయితే, యాసారి, నకు పైభాగం క్రింది భాగం రెండూ కావాలి. నువ్వు మర్య భాగం తీసుకోిం" అన్నాడు. "సరే, నీ యిషం" అన్నాడు సోమయ్య. ఈ సారి సోమయ్య, మొక్క-జొన్న వంట వేళాదు. ఆ వంట కూడా బాగా నమృద్ధిగా, వందింది. ఈ సారి కూడా, రత్నన్న కోరుకున్నట్టే, మొక్క-జొన్నకు పైభాగంలో ఉందే, పీచు లాంటి భాగమూ, క్రింది భాగంలో ఉందే ప్రేక్షలాంటివీ కోసి, కుప్పచేసి. రత్నన్న యింటికి వంపి. మర్య భాగంలో ఉందే మొక్క-జొన్న పొత్తులను, తన భాగంగా తీసుకున్నాడు సోమయ్య. ఈ సారి కూడా రత్నన్నకి

పట్టలేనంత కోపం వచ్చింది. వెంటనే సోమయ్య శగ్గరకువచ్చి. "సోమయ్య! మూడు పంటల నుంచి, నన్న మోసం చేస్తున్నావు. చెత్త భాగం అంతా నాకూ, మంచి భాగం అంతా సీవూ తీసుకుంటున్నావు! యిదేమీ ల్యాయింకాదు, మర్యాదగా నా పంట లాకు పదెయ్యా!" అన్నాడు కోపంగా.

"రత్నన్న, అనవనరంగా, నా పొలాలను, నీ పొలాలని చెప్పి, నన్న నమ్మించి, నన్న బెపరించి, నేను పందించే పంటనంతా గుంజకోవాలని చూశావు. తెలివి నీ ఒక్కడి సొమ్మే శాదు రత్నన్న! తెలివన్నది అందరి

సొమ్మ్య....గుర్తంచుకో.....అందుకే, నీవు కోరుకున్న దానికి ఆనుగుణముగా నేను పంటలను మారుస్తా వచ్చాను. యక ముందు నుంచి, నా పంటలో నీకు ఏ భాగమూ లేదు" అన్నాడు సోమయ్య అచ్చితంగా. సోమయ్య తెలివిక, రత్నన్న ఆశ్చర్యపోయాడు ఇంక చేసేటేక, "సోమయ్య. నాకు భాగా బుద్ధి వచ్చింది. ఇక ముందు నీ పొలంలో నాకే భాగమూ వద్దు అమోఘమయిన నీ తెలివి తేటలను యిన్న శూ తెలు సు కో లేక పోయాను...." అని, తన దానిన తాను వెళ్లిపోయాడు.

ఎజెంట్లకు ముఖ్య మనవి

ప్రతినెలా కాపీఱా ఎం, ఓ ద్వారా పంపుతూ వచ్చే సంచిక ఆర్థరు తెలియజేయ పలసిందిగా కోరుచున్నాము. ఆర్థరులో మార్పులు తెలియజేయ మనిచో మీ పాత ఆర్థరు ప్రకారమే కాపీఱా పంప గలము. వైకము నకాలంలో పంపనిచో కాపీఱా పంపదానికి నీలుఱిశదని తెలియజేస్తున్నాము. వి. పి. లో పంపమని కోరేవారు ఎట్టి పరిస్థితులోను వి. పి. రిటన్చేస్టే, వెంటనే వారి ఏషస్టి క్యానిస్ చేయగలమని తెలియజేస్తున్నాము. కనుక ఎజంట్లు నకాలంలో వైకము ఆర్థరు పంపి మాతో సహకరించ పలసిందిగా కోరుచున్నాము.

మేనేజర్ పొదరిల్లు.